

Det følgende Nummer paa Dagsordenen var: Forelæggelse ved Indenrigsministeren af:

- a) „Udkast til Lov om Tilveiebringelsen af en Dampfærgeforbindelse imellem den jydskke Fjernbane ved Fredericia og den sjenstke Fjernbane ved Strib.“
- b) „Forflag til Lov om Anlæg og Drift af en let Sidebane til Silkeborg og om en Forandring af Loven af 10de Marts 1861 § 2.“

Indenrigsministeren: Det maa vel antages, at en Dampfærge imellem den sjenstke og den jydskke Fjernbanes Endepunkter i en væsentlig Grad vil lette Forbindelsen, skjøndt den naturligtvis vil være til mindre Lettelse for Person- end for Varetrafikken, idet navnlig Varerne ved denne ville kunne overføres uden Omladning. Jeg tillader mig derfor at forelægge det høitærede Thing et Lovforslag, som gaaer ud paa at bevilge de fornødne Midler til Anbringelse af en saadan Dampfærge. Anlægget deler sig i to Dele, nemlig: det faste Anlæg paa begge Sider af Beltet af Havnemoler, og selve Dampfærgeren. De faste Anlæg ere foreslaaede tilveiebragte paa samme Maade som selve Fjernbaneanlægget, hvorimod Dampfærgeren forventes tilveiebragt paa samme Maade som Driftsmateriellet paa den jydsk-sjenstke Fjernbane. Da man imidlertid ikke ved de foreløbige Forhandlinger har kunnet komme til en Overenskomst med Driftselskabet om Overtagelsen af Dampfærgeren, er der i Lovudkastet begjæret Bemyndigelse for Indenrigsministeriet til frit at forhandle om de paagjældende Punkter.

Det andet Lovforslag, som jeg har den Ære idag at forelægge det høitærede Thing, er dette velbekjendt fra tidligere Tid, men det fremtræder her i en lidt forandret Skikkelse. Det gaaer ud paa en Endring i den nuggjæl-

pende Bestemmelse om Retningslinien af Stambanen gjennem Thyland, navnlig af Stykket mellem Horsens og Aarhus, samt paa Anlægget af en let Sidebane til Silkeborg, om hvis Retning og Udgangspunkt dog endnu Intet har kunnet foreslaaes, idet Undersøgelserne ikke ere skredne saa vidt frem, men det kan vel heller ikke ansees for paatrængende nødvendigt allerede nu at tage nogen Bestemmelse derom, da selve Anlægget af Banen sandsynligtvis først vil kunne paabegyndes, efterat Fjernbaneforbindelsen til Aarhus slyd fra er fuldenbt. For mig har det altid staaet som noget meget Uheldigt, at den jydskke Stambane bevæger sig i Zigzag op igjennem Landet. Af de i mine Tanker meget uheldige Dugtninger og Vøininger paa denne Bane ere de to allerede fastslaaede, og der er altsaa kun Mulighed for at rette den ene af dem, nemlig den, som er betinget af Bestemmelsen i Loven af 19de Januar 1863, hvorefter Banen fra Horsens skulde gaae om ad Fuldbro. Jeg veed, at Anstuelserne have været meget forskjellige om den heldigste Retningslinie for Fjernbanen paa dette Stykke; men jeg vil ikke have Ansvar for endnu i den ellefte Time at have forsoemt et Forsøg paa at faae rettet, hvad der, som sagt, for mig altid har staaet som noget særdeles Uheldigt, nemlig, at den jydskke Stambane, for at tage Hensyn til reent locale Interesser, ikke søger den korteste Vej mellem de Punkter, som man vil forbinde, men bevæger sig i Vøininger, i Zigzag op i Landet. — Jeg troer dernæst, at de midtjydskke Interesser, som altid have fundet kraftige Talsmænd her i Salen, ville være langt bedre fyldestgjorte ved Vedtagelsen af et Lovforslag som dette, der i en nær Fremtid giver Midtjylland en Forbindelse ved Fjernbane med Hovedstambanen, istedetfor efter Loven af 1863 at henvise den midtjydskke Trafik til først at benytte en Vandvei, og derefter en Fjernvei. For Persontrafikken har en saadan Vandvei en meget ringe Betydning, og for Varetrafikken taber den sin Betydning, naar Omladning betinges af den. Forsaavidt Midtjylland kunde